

Rondzendbrief 35. November 2015.

Voor: Stichting Bethesda voor Peru.

Van: het artsenechtpaar van
Bethesda Medics, Peru.

E-mail: Bethesdamedics@live.com

VAN INTERNATIONAAL NAAR LOKAAL:

De WHO helpt nog steeds actief in de bestrijding en behandeling van tuberculose, aids en malaria. In de budgetverdeling gepubliceerd in 2013, zien we dat de 'headquarters' (hoofdkantoren) 33% gebruiken, vervolgens het Afrikaanse continent 28%, het Europese 5%, maar dat het Amerikaanse continent hopeloos achterblijft met 4% tussen allen. De hypothese waarom spit ik nu niet uit, maar op basis van eerder verkregen informatie, is er het feit dat intercontinentale relaties met Zuid-Amerika van oudsher stroef gingen, door minder kolonisatie vanuit de niet-Spaans sprekende wereld, en het taalverschil daarom telkens een barrière bleef, vice versa.

Daaruit volgde onaantrekkelijkheid en moeilijkheid van projectontwikkeling. Het taalverschil blijft niet alleen een hindernis voor de telkens terugkerende administratie, maar is wetenschappelijk onderkend bij het Engels. Bovendien maakt de relatieve geografische onbegaanbaarheid van het continent door de Andes het ook nog moeilijker (duurder) uit het isolement te komen. De opkomst van de communicatiemiddelen en globalisatie heeft enigszins een doorbraak hierin gebracht, die in ontwikkeling is, maar als je al die bovengrondse bedradingen door gebrek aan investering hier in de stad ziet, begrijp je daarom al dat het monopolie hierin fataal is om als middenklasse echt op snelheid te komen. Peru probeert zijn partnership-gedragstatistieken te verbeteren. In het veld wordt bijgeschoold op een nieuw gezondheidszorgsysteem dat uitgevoerd moet worden op basis van een volksverzekering. Maar wat actuele gezondheidszorgpolitiek betreft, volgen we tot in Bethesda toe de WHO cijfers en lijnen. Moeder en Kindzorg staat nog nodig hoog in het vaandel. Tussen 2011 en 2014 werd het budget in de onderafdeling Pan Amerika alleen hiervoor met 67% verhoogd, met als gevolg 10% daling in de moedersterfte. Het doel voor Peru was te dalen van 93 in 2011 naar 66 sterftes dit jaar per 100.000

levendgeborenen, wat niet helemaal schijnt te gaan lukken. In Nederland staat het al jaren op nauwelijks 10/100.000. Kindersterfte is ook dalend, maar ook nog lang niet acceptabel, wat jaar na jaar ook nog aan de patiëntenstatistieken van Bethesda te zien is, waar de opvallend grote groep blijft de patiënten onder de 5 jaar. Hierover en over andere ontwikkelingsprogramma's en details via de WHO, bijvoorbeeld het nieuwe gezondheidsplan genaamd "Global Action Plan for the prevention and control of noncommunicable diseases 2013-2020" welke alle landen betreft in het voorkómen van ziekten, kunt u lezen op https://www.chathamhouse.org/sites/files/chathamhouse/public/Research/Global%20Health/0213_who.pdf

Peru heeft tot slot via zijn Ministerie van Gezondheidszorg programma's hierop geformuleerd. In 2000 is het doel lang niet bereikt hier, in 2015 ook niet.

Bethesda exclusief :

Bethesda had een leuke coördinerende taak met een evenzo leuk gevolg. De Nederlandse tandartsen die we ruim tien jaar geleden in het veld van het Andesdorp Jesús hadden geïntroduceerd, en die daar veel tandzorg onder de arme bevolking hebben gedaan, namen definitief afscheid. Er was apparatuur achtergebleven voor donatie. Omdat er theoretisch en praktisch naar zelfstandigheid van de lokale bevolking toegewerkt wordt, leek het gezondheidscentrum in Jesús (waar ik toen nog werkte) de beste plaats om het functioneel te laten blijven voor de minder bedeelde bevolking. In februari werd het overgedragen. De net afgestudeerde Peruaanse tandartsen die daar jaarlijks rouleren, hebben nog nooit zo'n complete werkset ter beschikking gehad. Bid u mee, dat men er verantwoordelijk mee om blijft gaan nu de 'vreemde ogen die dwingen' zich terugtrokken? Daarnaast was er nog de tandartswens of Bethesda de preventieve tandzorg kon handhaven in de overdrachtstijd. En zo werd hiervoor de volgende generatie vrijwilligers ingeschakeld. De eerste nog een 'lokale Vwo'er', de tweede student communicatiewetenschappen, de volgende geneeskunde (onze zoon). Een andere

campagnedag gingen er ook nog twee geneeskundestudenten extra uit de stad Cajamarca mee. Die waren nog nooit de provinciehoofdstad 'uitgeklimmen' de bergen in. Het doel was ze hun eigen realiteit te laten ervaren, en ze er mee te verbinden. Ze keken hun ogen uit, maar deden al gauw prima mee.

Foto 1: De jongensbasissschool in Jesús in het 'speelkwartier'.

Foto 2: Dankzij de Nederlandse school die de 'beamer' doneerde, gaf het team tot in de bergen toe hun moderne voorlichting, videotje inclusief. De schoolkinderen genoten, de meesters en jufs ook.

Foto 3: Al die mooie pastelkleuren muren, zijn afgewerkt leemsteen (adobe). In plaats van aangestampte grond, worden hier en daar de vloeren verbeterd met gestort beton of zoals hier, één aula van de 15 salones, met plavuizen.

Foto 4: Klas na klas: Dank voor alles, en de groeten in Nederland!

Foto 5: Schoon water is (en blijft?!) schaars. Hoe poets ik mijn tanden met één beker water? Na deze campagne weten en kunnen al weer meer dan 460 kinderen (en hun families) dit nu, voor 'altijd'.

Foto 6: Het smashing studententeam, met veel charisma en sociaal gevoel. (Tandartsenjasjes, met logo Betesda inclusief, wisten ze te vinden voor minder dan 5 euro p/s...)

Foto 7: De fluorisatie werd vervolgd op halfjaarlijks schema. December nog de laatste ronde, en dan moeten ze naar het gezondheidszorgcentrum ervoor. Daar is dit jaar het programma 'school-gezondheidszorg' van start gegaan. Een ziekenverzorger op school moet kinderen onderkennen die doorgestuurd worden naar de arts of tandarts... Alle begin is nog weer moeilijk voor hen. Helaas is de houding van het personeel wel eens tegenstrijdig, en niet erg empatisch.

Foto 8: Een klas in het schooltje 'De redding' van 60 leerlingen. Met de auto zou ik de studenten afzetten, omdat ze er nieuw waren.

Maar als ik geweten had hoe erg het tussenbruggetje achteruit was gegaan... Evenwel zaten de kinderen en leerkrachten te wachten op het toch al zo uiterst zeldzame bezoek... en de auto kon niet halverwege achtergelaten worden. Iemand moest uitstappen om ons over de losse balkjes en ijzeren palen te leiden. Maar het ging goed. Voor de volgende keer weten de studenten de weg, en zullen ze een ezel, een paard of een loopuurtje in moeten plannen vanaf de dichtstbijzijnde verharde weg... veiligheid voor alles.

Foto 9: Er zijn verschillende vrouwen vanaf 50 jaar die hun hele leven kookten in de rook van houtvuur, met een diagnose van een vervelende long-fibrosis, waar ze niet meer van af komen. De keuken in 'De Redding', nog wel op houtvuur, maar enigszins verbeterd. Met schoorsteen, om dit in de toekomst te voorkomen. Bovendien zijn de moeders bijgeschoold over 'hygiëne' in de keuken.

Foto 10: Na het schoolontbijt volgt schooltandenpoetsen bij de gedeelde kranen. Even er aan lurken en klaar is kees... Nou ja, okay, voor de volgende keer dan met bekertje.

Foto 11: Er was ook gevraagd om een EHBO inrichting, wat de directeur (met pet), inclusief EHBO gids, dankbaar in ontvangst nam. Hij zegde toe de kinderen hiermee EHBO les te gaan geven.

Foto 12: Kijk nu hier eens: de meest effectieve combinatie:

- 1. de doelgroep in achterblijvende zones, waar nog geen mens uit de 'bewoonde wereld' eerder met 'gezondheidszorg' kwam;*
- 2. de nieuwe gezonde generatie vrijwilligers uit eigen land (!) die*
- 3. Betesda op het werkveld wijst, dankzij*
- 4. de Bethesda donanten.*

Dank aan iedereen die dit jaar meedeed, in welke vorm dan ook.

Oh, dat herinnert me eraan: Betesda kreeg letterlijk het offer van 'de arme weduwe' (een weduwe gaf van het allerlaatste wat ze had volgens het Bijbelverhaal in Marcus 12:41-44) aangereikt. Kippenvel hielden we ervan over, en nog: deze dank was ook voor u bedoeld. Het

verslag met foto volgt in de volgende brief. Nog 54% onder de armoegrens in het Betesda werkgebied. Langdurigheid met vlijt gaat over in duurzaamheid. Op dit moment vraagt Betesda extra's voor medische campagnes.

De post staakt nog steeds. De pakketten liggen hemelhoog opgestapeld in Lima en provinciën. Er is eindelijk weer eens een ander nationaal thema voor de actualiteitenrubriek naast ordinair geweld en het natuurfenomeen 'El Niño'. Wat dat betreft mag er morgen geprivatiseerd worden, want verbetering vanuit staatsbedrijven is nog niet in zicht met deze werklust. Het 'gevaar' in de privésector is daartegenover wel, dat er te weinig markt-normgevingen zijn, waardoor er nogal met kwaliteit, garantie en veiligheid gerommeld kan worden door nette voorgevel-bedrijven, handelaren en/of magnaten zonder zichtbare naam, met ingehuurde diensten, etc. Maar goed, terugkomend op de post; de schoenen voor onze dochter met Nederlandse damesmaat liggen er ook al sinds september tussen. Vervolgens de verjaringspost. De track is er bij de KPN al af en 'niet herkenbaar' volgens Peru's track. Met de kerstpost die de kroon spant, hopen we dat het uiteindelijk allemaal toch nog volgend jaar bij ons aan komt als nakomende blijde boodschappen en groeten. Gelukkig hebben we de Blijde Boodschap van Christus' evangelie op tijd mogen horen en ontvangen.

Hieraan denkend, wensen we u aan de andere kant van een bewogen wereld, een vredige kersttijd allemaal en weer een Gelukkig en Voorspoedig Nieuwjaar.

Het artsenechtpaar

en kinderen.